

РЕШЕНИЕ

№ 5961

гр. София, 02.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 25.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **9624** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Л. К. Х. обжалва Заповед № 514/ 30.08.2012 г., издадена от Председателя на Комисията за защита от дискриминация с която на осн. чл.100, ал.1 т.2 от Закона за държавния служител и поради образуване на дисциплинарно дело № 1/ 2012г по описа на дисциплинарния съвет в КЗД оспорващата е временно отстранена от службана началник отдел „Д. и информационно обслужване” в Дирекция „А.” в КЗД, считано от датата на връчване на заповедта до приключване на образуваното спрямо нея дисциплинарно производство. Твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна поради неспазване на установената форма, в нарушение на материалния закон, в несъответствие с целта на закона и постановена при съществени нарушения на административно производствените правила. Сочи, че не бил определен срок на отстраняването и не била ясна причината поради която била отстранена от длъжност. Искането до съда е за отмяна на заповедта. Подробни съображения навежда в писмени бележки.

Ответникът- Председателя на КЗД чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед № 13/ 5.07.2006 г., издадена от Председателя на КЗД Л. К. Х. е назначена на осн. чл.9, ал.1 и чл.10, ал. 4 от ЗДСл като старши експерт „Информационно и компютърно оборудване”, Дирекция „А.” в КЗД.

Със Заповед № 511 /30.08.2012 г. на Председателя на КЗД на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДСл във връзка с чл.9, т.2 от Правилника за устройство и дейността на КЗД е наредено образуването на дисциплинарно дело срещу Л. Х. от Д. съвет в КЗД. С писмо от същата дата са поискани от жалбоподателката писмени обяснения на осн. чл.93, ал.1 от ЗДСл, като последната ги е депозирала с докладна записка.

Със Заповед № 514/ 30.08.2012 г., издадена от Председателя на Комисията за защита от дискриминация на осн. чл.100, ал.1 т.2 от Закона за държавния служител и поради образуване на дисциплинарно дело № 1/ 2012г по описа на дисциплинарния съвет в КЗД оспорващата е временно отстранена от служба- началник отдел „Д. и информационно обслужване” в Дирекция „А.” в КЗД, считано от датата на връчване на заповедта до приключване на образуваното дисциплинарно производство.

Жалбата е процесуално допустима, подадено от надлежна страна.

Според чл.100, ал.1 т.2 от ЗДСл държавният служител може да бъде временно отстранен от работа от органа по назначаването, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело. При наличието на образувано дисциплинарно дело органът по назначаването може да разпорежи с нарочен писмен акт временното отстраняване от служба на държавния служител в хипотезата на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Временното отстраняване от служба не е дисциплинарно наказание, а възможна мярка срещу длъжностното лице. Целта на закона при временно отстраняване от работа при образувано дисциплинарно производство е да се предотврати възможността държавния служител по един или друг начин да повлияе, респективно да попречи за реализиране на дисциплинарната му отговорност, като в закона изрично е записано, че отстраняването е временно. Материалноправната предпоставка за налагане на тази мярка е наличие на образувано дисциплинарно дело. В правомощието на председателя на КЗД като орган по назначаването, е да прецени дали да предприеме по отношение на Л. Х. мерки с ограничителен характер, каквато е и тази по чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. Мерките по чл. 100, ал. 1 от ЗДСл попадат в правомощията на органа по назначаването и се прилагат спрямо лица, които са държавни служители. Нормата е диспозитивна и предоставя на административния орган при осъществяване на предвидените в закона фактически предпоставки да прецени наличието на основания за отстраняване на служителя от работа във всеки конкретен случай. Преценката на органа е по целесъобразност. В конкретния случай визираните от закона предпоставки са налице - мярката е наложена от орган по назначаването, по отношение на лице, което е държавен служител и при наличие на образувано дисциплинарно дело.

Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДСл право да инициира дисциплинарни производства има единствено дисциплинарно наказващият орган. Основното възражение е имало ли е образувано дисциплинарно производство към момента на издаване на оспорената заповед. В случая ответникът със заповед № 511 от 30.08.2012г е разпоредил да бъде образувано дисциплинарно дело. След образуване на делото пред дисциплинарния съвет е издадена оспорената заповед № 514 от 30.08.2012г с която Л. Х. временно е отстранена от работа. Обстоятелството, че заповедта за отстраняване от работа е издадена след образуваното дисциплинарното дело се установява от номерата на заповедите за образуване на дисциплинарно дело и

за отстраняване временно от служба (първата е с номер предхождащ тази предмет на жалбата), както и от мотивите в оспорения акт, в които изрично е записано номера на образуваното дисциплинарно дело № 1/2012 г. Към момента на издаване на оспорения акт е налице изрично нареждане за образуване на дисциплинарно производство. Предвид посочената разпоредба на чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, заповедта на председателя на КЗД, с която се нарежда образуването на дисциплинарно дело е първия акт в това производство. Ето защо доводите за липсата на категорични данни, че дисциплинарното дело е образувано преди издаване на заповедта за отстраняване, не могат да бъдат споделени. Както бе посочено, временното отстраняване от работа не е дисциплинарно наказание, поради което при налагането му предвидената в чл. 93, ал. 1 от ЗДСл процедура не се прилага. То се характеризира като възможна превантивна мярка спрямо служител, по отношение на когото е налице висящо дисциплинарно производство. Законодателят в чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е поставил като достатъчно условие за осъществяване фактическия състав на визираната правна норма установяване на обстоятелството, че срещу държавния служител има образувано дисциплинарно дело. След като е безспорно установено, че такова по отношение на жалбоподателката е налице, фактическият състав по отстраняване от работа по ал. 1, т. 2 на чл. 100 от ЗДСл е изпълнен. Условието на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл за временно отстраняване на служителя от работа са изпълнени. Смисльът на разпоредбата е да ограничи възможността на лицето, срещу което е образувано дисциплинарното дело да повлияе или да попречи поради длъжността, която заема, на развитието на воденото дисциплинарно производство. Това е в съответствие и с целта за закона за провеждане на обективно и безпристрастно дисциплинарно производство. Настоящият съдебен състав не споделя наведеното в жалбата, че не бил определен срок на отстраняването. Това е така, тъй като изрично в обжалния акт е посочен определяем срок, а именно „от датата на връчване на заповедта до приключване на дисциплинарното производство”, макар и не конкретно определен. Неоснователни са и наведените в жалбата оплаквания, че заповедта не съдържа фактическите основания. В оспорения акт изрично са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, издаден е от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила.

Съдебният състав намира обаче, че обжалваният административен акт не съответства на целта на закона, което е основание за незаконосъобразността му. (чл.146 т.5 АПК) Както се посочи по-горе целта на закона при временно отстраняване от работа при образувано дисциплинарно производство е да се предотврати възможността държавния служител по един или друг начин да повлияе, респективно да попречи за реализиране на дисциплинарната му отговорност, като в закона изрично е записано, че отстраняването е временно. Дисциплинарното производство срещу държавния служител следва да приключи в разумни срокове при спазване на императивната норма на чл. 94 от ЗДСл., като в противен случай същото се обезсмисля. Според чл.94 от ЗДСл дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В конкретната хипотеза се твърди нарушение извършено на 29.08.2012г, тоест преди повече от една година. Няма ангажирани доказателства от адм. орган, чиято е доказателствената тежест (чл.170 АПК) и която изрично му е указана с определение от 24.04.2013г., че към датата на приключване на устните състезания дисциплинарното производство спрямо жалбоподателката е приключило. Липсата на произнасяне на дисциплинарния съвет повече от една година от

образуване на дисциплинарното производство, води до погасяване на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя (чл. 94 от ЗДСл.). Същевременно с оспорената заповед последният е отстранен от работа и при непроизнасяне на дисциплинарния съвет и дисциплинарнонаказващия орган с оспорената заповед се постига целта на налагане на дисциплинарното наказание - освобождаването от длъжност, без да са налице законовите предпоставки за това. (виж Р 16354 ОТ 12.12.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 2042/2011 Г., V ОТД. НА ВАС). При това положение и несъответствието на оспорения адм. акт с целта на закона, същият следва да се отмени като незаконосъобразен.

Относно разноските:

При този изход на делото на жалбоподателя следва да му се присъдят поисканите разноски в размер общо на 160 лв., представляващи държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 514/ 30.08.2012 г., издадена от Председателя на Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Л. К. Х. ЕГН [ЕГН] сумата от 160 /сто и шестдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от изпращането на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: